

Jaunųjų turistų ir keliautojų būrys „Vedlys“ projektas „Gamtos pamokos – kelias į sveiką gyvenimą“

Jaunimo dailės stovykla-pleneras „Gamtos pamokos“

Tik prasidedant pirmai vasariškai šilumai ir gegužei riedant į pabaigą (gegužės 30 d.) Vydūno gimnazijos dailės mokytojos Kristina Mickevičienė bei Saulė Želnytė išvyko su kūrybiškai ir žaismingai nusiteikusių jaunuolių būriu į Varnių regioninio parko „Gamtos mokyklą“ (Dumbrių g. 3, Ožtakių k.). Klaipėdos ir Jurbarko jaunieji menininkai susitiko kūrybinėje stovykloje, įsikūrusioje vaizdingame žemaičių krašto gamtos kampelyje. Šio krašto takelius, lieptelius ir kemsynus praeiti padėjo Vydas Verbilis iš jaunųjų turistų ir keliautojų būrio „Vedlys“. Aplankėme Lūksto ežerą, kuriame randama gintaro, Milžinų maudyklę, netoli telkšančią Debesnų pelkę, su kurios vertybėmis galima susipažinti botaniniame take. Varnių duburyje tyvuliuojantys Paršežerio, Biržulio ir Stervo ežerai bei pelkynai yra vienos vertingiausių teritorijų paukščiams Lietuvoje. Įspūdingiausia buvo perbristi dar senovės žemaičių grįstą Sietuvos kūrgrindą. Mūsų stovyklos jaunuoliai tapo tikru pavyzdžiu ir iššūkiu vyresniems, daugiau patyrusiems keliautojams. Nebuvo dar taip šilta mirkti vandenyje, o čia iki pažastų teko grimzti į purvą. Nelengva buvo ištraukti purve klimpstančias kojas, bet kiek įspūdžių ir išgyvenimų patirta. Pelnytai jaunieji keliaujantys dailininkai buvo tapę *Facebook*’o žvaigždėmis.

Plenero metu savo žiniomis dalinosi Varnių regioninio parko ekologas Laurynas Novikas, supažindino mus su vietos paukščiais. Parko direkcijoje įrengtoje tam pritaikytoje patalpoje galėjome susipažinti su paukščių balsais. Tai iš tiesų labai įspūdinga: kiek įvairių, neįtikėtinų, keistų bei romantiškai skambių balsų skleidžia paukštukai. Įdomu buvo tuos balsus susieti su paukščių pavadinimu ir išvaizda. Parko kultūrologas Linas Šedvilas supažindino mus su senąja žvakių liejimo technika.

Išgyvenome artimą susiliejimą su tikru vaško kvapu ir šiluma, jo deginančiu karščiu. Parko reindžeris Mindaugas Janušonis supažindino mus su aplink stūksančiais piliakalniais. Aplankėme Medvėgalio piliakalnį ir buvom suvilioti atvykti čia dar kartą, rugsėjį, per rudens lygiadienį, kai vyks piliakalnių sąsauka. Gal pavyks?! Teko susipažinti su regioninio parko dvasiomis, milžiniais ir nykštukais, o išgyventas istorijas iškloti eskizuojant popieriaus lapuose. Vėliau piešiniai „išaugo“ ant pastato sienų. Ant polietileninių „drobių“ aerografijos technika, akrilu bei tradicinėmis tapymo priemonėmis kūrėsi matyti bei įsivaizduojami vaizdai: tamsos pasaulio vaiduokliai (žolynų nykštukai, undinės, šikšnosparniai, vorai, musės), šviesos nešėjai (saulė-sapnų gaudyklė, drugeliai, gėlės, balta svajonių paukštė, gandras, karvutės, arkliukai) ir... jaukus prisiminimas – pievoje rastas stirniukas. Šie paveikslai buvo turtingi išgyventų įspūdžių, todėl labai brangūs ir prasmingi. Be įspūdingo dydžio, kartais net sunkiai aprėpiamų vaizdų ant pastato sienos piešimo, kūrėme aitvarus, eskizavome gamtos apsuptyje dėliojome žemės meno kūrinius, fotografavome. Be to radome laiko ir paspardyti kamuolį, pasimaudyti ir pažaisiti naktinius žaidimus. Nepastebimai prabėgus savaitei, paskutinę atsisveikinimo dieną surengėme didžiulę šventę sau, miestelio gyventojams, „Gamtos mokyklos“ kaimynams, parko direkcijos darbuotojams, tėveliams, draugams. Buvo šaunu matyti tokį gausų susirinkusiųjų būrį – pasipuošę, šventiškai nusiteikę. Jaunieji kūrėjai nuoširdžiai pristatė savo darbus, išsamiai papasakodami savo vizijų, simbolių prasmes, išgyventus įspūdžius, kurie

rūbus ir padengė tamsiu raudonių nugairintus kūnus. Kelionei baigiantis norėjosi prailginti besibaigiančias žygio valandas. Toks nenumaldomai saldus buvo išgyventų įspūdžių skonis. Kai kas išmoko kokias ir kur rinkti šakeles laužui įdegti, kai be paliovos merkiantis lietus viską persunkia kiaurai; kai kas ant laužo liepsnų ant puodo dangčio kepė pirmą savo gyvenime blyną... O kiek dar slaptų, žodžiais nenusakomamų akimirkų išgyventa.

Vasara, ji tęsiasi. O gyva gamta visada šalia. Taip gera, kai randi artimų draugų grupę, su kuriais gali keliauti ir išgyventi pačias gyviausias akimirkas. Beje prieš kelionę dar ne visi komandoje buvom pažįstami. Bet tikiu, kad buvimas gamtoje yra pati geriausia vieta susipažinti. Todėl manau, kad kiekvienas, radęs savyje bent kruopelę noro atrasti ir išgyventi gyvą gamtos kvėpavimą, gali jungtis prie jaunųjų turistų ir keliautojų būrio „Vedlys“. Jei esi dar mokyklinio amžiaus, gali rasti sau bendraamžių draugystę, jei esi vyresnis, gali tapti vyresniu jaunuolių draugu, vadovu ar mokytoju.

Dailės mokytoja Saulė Želnytė

